Jeg er veikur og þjáður þessarri — margþjáðan, þvel kostar —
þessari kvíðastungu minni — jeg þarfa þess sama innilegt
þakklæti sálar minnar og þjanta míns, þinir líkn sælu kvíð
og sveki og stöðugleik en þú hefur sjálfur veitt — já! þinir kvíð
-na =(líkn sálarþjáðgleyni kvíð!) og aum, en þú hefur kallað oss
til þinir hælagu vegnisu þins elskuleya sonar(s. Friðarnes elsk-
-uleya míns! þess þú eilífst kap og þakkir þinir þeð, allan mis
-min og sálum og anda og skepnu í Jólheimi! —): Drottinns vors
Jesú Krists! og hælagunn Anda! hanns helgan, vits og sveksar!
Þinir þessum þinn elskuleya Son! en þú á Þá dýrð þessum
kallaðir af sonni dimmu gröf — til að hefna oss veikmenn mis
-mis skýgnunnir eilífra gæzk þinnar elsku, að þú veljir
ekki að tilreina oss úti með eðlir þessa lífs, heldur að
ojer eignum eilífst líf þinir handi, þó ojer saþunnir fjeðan burt
þig sem ent í veikmenn máttugar samar ojeðbjargi og fullkom
-nari tíðar og vonar, hjálpanum ojer þú að glæða og viðhalda
hjá oss líkandi samþykkingu minni óveiðanlegleika þessa mikil
vægu samleika, og hjálpa oss að laga líf vort. þannig hvíð
-na, sem þessi er eilífst líf eiga þinir handi (= kærleiksan) hjá þer.
Hjálpa oss, og "allsmun þessum er elska þig og þeta sig í þinar hend
-ur, og treiska þess, að ojer allir saman sé í sama sjeleg sæl þig,
og ena eilífra, helgan anda með þjer og eilífum sona og vini! —
Hjálpa oss og oss allsmun þessum er treiskum þjer af hjarta,
að taka dauðanunni sem sjálfsagðasta og þakkar oss
hjálpa hvert inni hinar eilífu Hjálpræðis þinar, sela og sveki
..... Sjálf er samleikur er jeg hjerni íðan alstaðar og sjúk
-ur þetta er sett af þess, að þakkir er hjálpsjáður sálunnar er
um grundar er líkamlegum að komum! —; — Eins blessaða
líka á þess, að ekkjunt hefði eins hvíld munaðins, og að annum
-hans vönglindi með þakklæti, skilningi og trú á Guði! —
Eins þess er líka hæfilegasa samleikur, að tíminn er hefði
minna samleikans; sem dæmi er oss ódauðlegum als hætta.
Hafið ekkjú þetta í minni, að gjöðu þann aldrei að eins þessum
sem þú hefur misskilið eður andmjúkt, þú annan aldrei hvíð
Eins hafðu þess líka að lífsreglu þinni, að taka aldrei hjálp
-ar eyðu við samskipti með völd vitt þakksemd; elskaða hafðu þig
sannasamlega, samhæfðlega, skilningslega sem hefði þinni skó
-li; enn umm þramm alt elskaða Guð og mannkærleik þinn! —
Eins líðtu líka á þess, að tíminn er hvíldarlaus hjemmi —
verðar Guðsdómunnar og Hjálpræðis og Hjálpum eilífra innifje
— sjálfsagt innifje, að þú takir varðveitsnáðu eftir þú og
eflir þess með þögnunni hennunn og Hjálpræðis hugðan og hug
-arni til dvalðins, sveð lífsandi, hreinandi hæð til hvíldar —!

P. Eins þess er líka, að [illegible]